

Гаррі Поттер і Філософський камінь (стислий переказ)

Джоан Роулінг

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

ХЛОПЧИК, ЩО ВИЖИВ

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

Містер і місіс Дурслі жили на вуличці Прівіт-драйв. Чоловік керував фірмою, яка виготовляла свердла, а жінка мала надзвичайно довгу шию, що допомагало підглядати за сусідами. У подружжя був син Дадлі, якого батьки вважали найкращим у світі.

Одного дня Вернон Дурслі став помічати дивні речі: якась кицька вивчала мапу, надворі літало безліч сов, люди у мантиях говорили про Поттерів і їхнього сина. Ці дивовижі змусили Дурслі запитати дружину, чи не було якоїсь вістки від її сестри. Петунія розсердилася, бо вони завжди вдавали, ніби сестри не існує. Чоловік ще запитав, як звати сина сестри, і дізнався, що Гаррі.

Ввечері Дурслі заснули, а на вулиці з'явився високий старий чоловік з бородою, одягнений у мантию. Звали цього чоловіка Албус Дамблдор. Кицька, що була тут же, раптом стала жінкою у квадратних окулярах. На жінці теж була мантия. Це була професорка Макґонегел. Чоловік і жінка розмовляли про те, що нарешті злий Волдеморт, з яким боролися Лілі і Джеймс Поттери, зник. Волдеморт намагався вбити їх сина Гаррі, але не зміг, утратив свою силу, і саме тому його не стало.

Дамблдор чекав на Геґріда, який мав привезти Гаррі, щоб залишити хлопчика в тітки з дядьком, адже тепер це його єдина родина. Нарешті приїхав величезний мотоцикл, на якому сидів кремезний чоловік. Він мав довгі пасма кошлатого чорного волосся й бороду. Звали його Геґрид, і він привіз немовля. У хлопчика на чолі, під жмутиком чорного волосся виднівся знак, подібний на блискавку. Дамблдор поклав Гаррі на поріг Дурслі, витяг із мантиї листа і запхав його між ковдри.

Гаррі Поттер спав на порозі, не знаючи, що він особливий і знаменитий, що по всій країні потай збиралися люди, підносили келихи і стишено виголошували тости: "За Гаррі Поттера – хлопчика, що вижив!".

РОЗДІЛ ДРУГИЙ

ЗНИКЛЕ СКЛО

Минуло 10 років. Дадлі Дурслі виріс, ставши дебелим білявим хлопцем. Гаррі жив у Дурслі у комірчині під сходами. Він був на диво спритний, але як на свій вік, завжди був малим і миршавим. Хлопець мав худе обличчя, гострі коліна, чорне волосся і ясно-зелені очі. Він носив круглі, обмотані скотчем окуляри, бо Дадлі часто ламав їх, луплячи його по носі. Єдине, що подобалося Гаррі у власному вигляді, — тонесенький

шрам на чолі у формі блискавки. Дурслі говорили хлопчикові, що його батьки загинули в автокатастрофі, а Гаррі вижив, отримавши шрам.

Дадлі був у сім'ї улюбленцем, а Гаррі не любили. Якось був день народження Дадлі. Отримавши 36 подарунків, він став вимагати ще. Хлопця вирішили повезти в зоопарк, взяли і Гаррі та Пірса – приятеля Дадлі. У зоопарку в павільйоні з плазунами Дадлі й Пірс хотіли подивитися на величезних змій. Дадлі швидко знайшов найбільшу зміюку, але вона міцно спала. Вернон почав стукати по склу, щоб вона прокинулася. Гаррі стало шкода змії, адже тут їй було самотньо. Раптом змія підморгнула хлопцеві. Він теж підморгнув. Хлопчик почав розмовляти з нею. Дадлі підбіг до змії, відштовхнувши Гаррі, і той впав на бетонну долівку. Дадлі й Пірс притулилися до скла, та раптом воно зникло, змія виповзла назовні і подякувала Гаррі за звільнення.

Після цієї пригоди дядько насварив Гаррі, вдома вигнав його у комору і сказав, що хлопець сидітиме без їжі. Бідолашний хлопець хотів згадати батьків, але зовсім нічого не пам'ятав. Він міг згадати лише сліпучий спалах зеленого світла й пекучий біль на чолі. Тітка з дядьком ніколи не говорили про батьків, а запитувати забороняли.

РОЗДІЛ ТРЕТІЙ

ЛИСТИ ВІД НІКОГО

Коли Гаррі нарешті випустили з комірчини, вже почалися літні канікули. Інші хлопці на чолі з Дадлі влаштовували полювання на Гаррі, тому той намагався якнайменше сидіти вдома і тинявся собі по сусідніх кварталах, чекаючи кінця канікул.

Якось принесли пошту, і Гаррі здивувався, бо прийшов лист йому. Ще ніхто ніколи нічого йому не писав. Навіть адреса була дуже точна: "Містеру Г. Поттеру. Комірчина під сходами 4, Прівіт-драйв Літл-Вінгін Графство Суррей". Дядько не дав розгорнути листа, а ввечері переселив хлопця в іншу спальню.

Зранку знов був лист, тепер уже підписаний: "Містеру Г. Поттеру, Найменша спальня, Прівіт-драйв, 4". І знову Гаррі не вдалося прочитати його. Наступного ранку прийшло аж три листи. Дядько подер їх. Того дня він не пішов на роботу і наглухо забив цвяхами вічко для пошти. У п'ятницю Гаррі прийшло не менше десятка листів. Дядько Вернон забив усі двері. Та з кожним днем кількість листів усе збільшувалася. Нарешті дядько наказав усім збиратися, вони вирушили у дорогу і їхали цілий день. Та навіть у готелі, де вони спинилися, були сотні листів для Гаррі Поттера.

Дядько Вернон привіз родину на узбережжя, потім знайшов якусь халупку на острові і завіз туди сім'ю човном. Настала ніч, зранку Гаррі мало виповнитися 11 років. Надворі бушував шторм. О дванадцятій хтось постукав знадвору.

РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ

КЛЮЧНИК

На порозі з'явився чоловік-велетень. Він дав Гаррі великий шоколадний торт, на якому було написано: "З днем народження, Гаррі!". Чоловік представився: Рубеус Гегрід, ключник і охоронець дичини у Гогвортсі.

Гегрід розпалив у каміні вогонь і узявся готувати чай. Дадлі з батьками були насторожені. Велетень дивувався, що Гаррі нічого не знав про Гогвортс та своїх

батьків. І раптом Геґрід сказав: "Гаррі, ти – чарівник". Хлопець нарешті отримав свій лист, де було написано ГОґВОРТСЬКА ШКОЛА ЧАРІВ І ЧАКЛУНСТВА, Директор школи: Албус Дамблдор. У листі повідомлялося, що Гаррі зараховано до Гоґвортської школи чарів і чаклунства. Був доданий список необхідної літератури і знарядь. Початок навчання – 1-го вересня.

Дядько заявив, що Гаррі не піде до тієї школи, а тітка призналася, що знала про те, що Гаррі чарівник, як і його мама-відьма, яка вийшла заміж за якогось Поттера. Тоді Геґрід розповів про злого чарівника Волдеморта, що переманював на свій бік добрих чаклунів. Гоґвортс був тоді одним з небагатьох безпечних місць. Волдеморт боявся тільки Дамблдора. На Гелловін Волдеморт прийшов до батьків Гаррі і убив їх. Але Гаррі, якому тоді було близько року, убити не зміг, тільки залишив шрам на чолі.

Дядько протестував проти навчання Гаррі у Гоґвортсі, тоді Геґрід зробив так, що у Дадлі з'явився свинячий хвостик. Дурслі сховалися в іншій кімнаті, а Геґрід попросив Гаррі нікому в Гоґвортсі не казати про цю пригоду з хвостом. Велетень розповів, що теж вчився у Гоґвортсі, його відрахували, але Дамблдор дозволив йому лишитися охоронцем дичини.

РОЗДІЛ П'ЯТИЙ

АЛЕЯ ДІАґОН

Зранку Геґрід сказав Гаррі, що потрібно купити все до школи. У "Грінґотсі" — банку для чарівників, для Гаррі були гроші, які йому залишили батьки.

Геґрід і Гаррі з вокзалу вирушили до Лондона. Гаррі узявся переглядати список усього необхідного до школи. Потрібно було мати три чорних робочих мантий, гостроверхий чорний капелюх, одну пару захисних рукавиць, одну зимову мантию, різні підручники з магії. Також потрібна була чарівна паличка, казанок, один комплект скляних або кришталевих піал, телескоп, мідні терези. Учні могли також взяти з собою сову, або кота, або жабу. Першокласникам не дозволялося мати власну мітлу.

Гаррі ще ніколи не був у Лондоні. Вони зайшли у маленький і задрипаний шинок "Дірявий Казан". Гаррі мав таке дивне відчуття, мовби тільки вони з Геґрідом можуть його бачити. Геґріда, здається, там знали всі, а коли зрозуміли, що хлопчик – Гаррі Поттер, то кинулися вітати і тиснути руку. Між іншими був професор Квірел – дуже нервовий і блідий молодик, у якого сіпалося одне око. У Гоґвортсі він мав бути одним із учителів Гаррі. Професор сказав, що йому дуже приємно зустріти Гаррі, що він навчатиме хлопця мистецтву захисту від темних сил.

Потім Геґрід таємним ходом пішов з Гаррі на алею Діаґон. Гаррі не міг надивитися на все довкола: крамнички, виставлені біля них товари, покупців. У банку працювали гобліни, трохи нижчі від Гаррі. Геґрід мав маленького золотого ключика від сейфа Гаррі. Подолавши лабіринти звивистих переходів, Гаррі побачив у своєму сейфі гори золотих і срібних монет. Велетень ще забрав із сейфу Дамблдора щось абияк загорнуте в бурий папір, і з банку Геґрід відправився у шинок, а Гаррі пішов купувати мантию у крамничці мадам Малкін. Там уже був один хлопець, який приміряв мантию. Хлопець мав бліде загострене лице. Говорив він повільно й занудно. Хлопець казав, що буде

вчитися у Гогвортсі, що хоче жити у гуртожитку Слизерин, бо Гафелпаф поганий, що хоче грати у квідич і навіть постарається пронести у школу мітлу, хоч першокласникам це заборонено. Про Геґріда хлопець сказав, що це просто слуга у школі, який часто напивається. З кожною миттю Гаррі все менше подобався той хлопець.

Повернувся Геґрід, прикупивши морозива. Друзі купили ще пергаменту та гусячих пер. Гаррі поцікавився, що таке квідич. Велетень пояснив, що це такий спорт чарівників. Квідичем захоплюються всі, в нього грають у повітрі на мітлах, а м'ячів є аж чотири. А Слизерин і Гафелпаф це шкільні гуртожитки, яких усього є 4. Слизерин вважається найкращим, але всі злі чаклуни саме там.

Крім інших покупок Геґрід придбав Гаррі справжню полярну сову. У крамничці містера Олівандера Гаррі купив чарівну паличку. Йому підійшла паличка з гостролиста і феніксової пір'їни. Олівандер дуже здивувався, бо саме "сестра" цієї палички, що належала Волдеморту, зробила шрам на чолі Гаррі...

Це був найкращий день народження в житті Гаррі. Першого вересня хлопець мав прибути на вокзал Кінґс-Крос.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ШОСТИЙ

ПОЇЗДКА З ПЛАТФОРМИ НОМЕР ДЕВ'ЯТЬ І ТРИ ЧВЕРТІ

Тепер Дадлі так боявся Гаррі, що не лишався з ним в одній кімнаті, а тітка Петунія й дядько Вернон уже не знущалися. Єдиним товариством Гаррі тепер була сова, яку він назвав Гедвіґою. Останнього серпневого дня Гаррі сказав дядькові, що його треба підвезти на вокзал Кінґс-Крос на платформу номер дев'ять і три чверті об одинадцятій годині. Дядько сказав, що такої платформи не існує, але підвезе хлопця, бо повезе у Лондон Дадлі, щоб там вирізали хвоста.

Прибувши на Кінґс-Крос, Гаррі не міг знайти свою платформу. На щастя, він почув розмову якоїсь жіночки з чотирма вогненно рудими хлопцями, які були братами. Близнюки Фред і Джордж раптом зникли між 9 і 10 платформами. Зник і третій брат. Гаррі звернувся з запитаннями до жінки. Вона сказала, що її син Рон теж вперше вирушає у Гогвортс. Жінка показала на останнього, найменшого сина. Він був високий, худий і довгов'язий, мав ластовиння, великі руки й ноги та довгий ніс.

Виявилось, що треба просто йти або бігти до турнікета між дев'ятою й десятою платформами. Гаррі побіг і заплющив очі, чекаючи зіткнення. Але нічого не сталося. Коли розплющив очі, побачив яскраво-червоний паротяг і потрібну платформу.

Хлопець знайшов місце у хвості потяга. З допомогою рудих близнюків запхав свою валізу до купе. Близнюки Візлі були просто вражені, коли побачили шрам Гаррі. Найстаршого хлопця звали Персі, у нього на грудях був блискучий срібний значок із літерою "С" (він був старостою), а близнюки мали приглянути за молодшим – Роном.

Рон Візлі був вражений, побачивши шрам Гаррі. Рон розповів, що його брати Білл та Чарлі вже закінчили Гогвортс, Персі вже староста, Фред і Джордж великі

бешкетники, але мають високі оцінки. Рон мусив обходитися чарівними речами, що лишились від братів, бо їхні батьки були незаможними. Так йому дістався щур Skeберс, який майже не прокидався.

Згодом Гаррі накупив пиріжків, тістечок та іншої смакоти, і нові друзі частувалися. У шоколадних жабках були картки із зображеннями відомих чарівниць і чаклунів. До купе увійшов заплаканий кругловидий хлопець на ім'я Невіл, який загубив свою жабку. Але Рон і Гаррі сказали, що не бачили її. Згодом цей хлопець знову прийшов, з ним була дівчинка, вже одягнута в нову гогвортську мантию. Вона мала командирський голос, густе каштанове волосся й трохи завеликі передні зуби. Її звали Герміона Грейнджер, і в її родині зовсім не було чарівників. Вона сказала, що читала про Гаррі у декількох книжках. Дівчинка мріяла потрапити до гуртожитку Грифіндору, бо сам Дамблдор жив у ньому. Рон боявся потрапити до Слизерину, бо там колись жив Волдемо́рт, тобто Відомо-Хто. Рон також знав, що хтось хотів пограбувати сейф Гогвортсу у "Грінґотсі", але дивно, що нічого не вкрали, можливо, за цим стоїть Відомо-Хто. Згодом Рон почав пояснювати Гаррі все про квідич.

У купе до нових друзів зайшло троє хлопців, між ними був блідий хлопчисько з салону мантий. Два інших хлопці були кремезні й вельми непривітні. Їх звали Креб і Гойл. Блідого звали Драко Мелфой. Всі три прийшли подивитися на Гаррі, бо весь поїзд говорив про нього. Драко насміявся з Рона, сказавши, що Візлі мають руде волосся, ластовиння й більше дітей, ніж можуть прогодувати. Потім Драко звернувся до Гаррі, щоб той обирав собі кращих друзів. Він подав Гаррі руку, але той її не потиснув. Гойл простяг руку за шоколадними жабками, але пацюк Skeберс раптом вкусив його. Тоді всі три хлопці вибігли з купе.

Нарешті першокласники прибули, і їх зустрів Геґрід. З берега широкого чорного озера дітей повезли човниками до замку на іншому боці.

РОЗДІЛ СЬОМИЙ

СОРТУВАЛЬНИЙ КАПЕЛЮХ

Учнів зустріла сувора на вигляд професорка Макґонегел. Вона оголосила, що буде святковий бенкет, але спочатку усіх розподілять по гуртожитках, які називаються Грифіндор, Гафелпаф, Рейвенклов і Слизерин. Учні повинні збирати очки для свого гуртожитку, а за кожне порушення правил очки зніматимуть. У кінці року найкращий гуртожиток здобуде кубок. Коли Макґонегел вийшла, діти раптом побачили привидів. Згодом дітей повели у Велику залу, де стояли накриті столи. На підвищенні в кінці зали стояв ще один довгий стіл, за яким сиділи викладачі. Професорка Макґонегел за допомогою гостроверхого чарівного капелюха, який називався Сортивальним, визначала, у котрий гуртожиток потрапляє кожний першокласник.

Герміона, Невіл, Гаррі і Рон потрапили у Грифіндор. Мелфой потрапив у Слизерин. Гаррі розглянув Албуса Дамблдора. Його волосся сяло на всю залу чи не яскравіше від привидів, що теж тут були. Помітив Гаррі й професора Квірела, того нервового молодика з "Дірявого Казана". У великому пурпуровому тюрбані він мав доволі химерний вигляд.

Коли усі учні були розподілені між гуртожитками, Албус Дамблдор привітав усіх із початком нового навчального року в Гогвортсі. Діти почали пригощатися за столами. Якийсь привид жалівся, що не їв уже 400 років. Рон сказав, що це Майже-Безголовий Нік. Привид сказав, що Грифіндор (де він жив) уже дуже давно не вигравав першості, Слизерин завойовує кубок шостий рік підряд, і його привид називається Кривавий Барон.

Гаррі глянув на Високий стіл і зустрівся поглядом з учителем з масним чорним волоссям, гачкуватим носом і пожовклою шкірою. Все сталося зненацька. Раптом гострий пекучий біль пронизав шрам на чолі Гаррі. Хлопець збагнув, що цей учитель ставиться до нього вкрай неприязно. Це був професор Снейп.

Згодом Дамблдор оголосив першокласникам, що до лісу виходити забороняється, що гравців у квідич набиратимуть протягом другого тижня навчання, і що цього року доступ до коридору на четвертому поверсі праворуч всім заборонено. Після цього учні загорлали гімн Гогвортсу.

Першокласники-грифіндорці рушили слідом за старостою Персі до своїх кімнат. Персі провів дівчат до їхньої спальні через одні двері, а хлопців через інші. Хлопці побачили п'ять високих ліжок. Біля ліжок стояли їхні валізи. Тієї ночі Гаррі наснилося, що на ньому тюрбан професора Квірела, що переконував його негайно перейти до Слизерину, бо так йому судилося. Гаррі сказав тюрбанові, що не хоче бути в Слизерині, але тюрбан чомусь ставав дедалі важчим. Гаррі намагався скинути його, а той боляче стиснув йому голову. Там був і Мелфой, що спершу насміхався з його марних зусиль, а тоді обернувся гачконосим учителем Снейпом. Спалахнуло зелене сяйво, і Гаррі прокинувся.

РОЗДІЛ ВОСЬМИЙ

МАЙСТЕР ЧАРІВНОГО ЗІЛЛЯ

У Гогвортсі було сто сорок двоє різних сходів, двері, котрі не відчинялися, поки їх чемно не попросиш, і двері, котрі насправді були стінами. Було дуже важко запам'ятати, де що розташовано, бо все постійно пересувалося з місця на місце. Усюди були привиди. Майже-Безголовий Нік завжди з радістю показував дорогу новеньким грифіндорцям, але краще було б не зустрічатися з Півзом Полтергейстом. Ще гіршим за Півза виявився сторож Аргус Філч. Гаррі й Рон першого ж ранку потрапили йому під гарячу руку. Філч побачив, як вони намагаються ввійти в двері, що, на їхню біду, вели до забороненого коридору на четвертому поверсі. Хлопців врятував професор Квірел, що саме проходив коридором. Філч мав кицьку, що звалася Місіс Норіс. Вона стежила за порядком у коридорах.

Щосереді опівночі діти, дивлячись у свої телескопи, вивчали нічні небеса, запам'ятовували назви різних зірок і стежили за рухом планет. Тричі на тиждень під проводом професорки Спраут ходили до замкових оранжерей вивчати гербологію. Мабуть, найнуднішою була історія магії, яку викладав привид – професор Бінс. Професор Флитвік, учитель замовлянь, був крихітним чарівником. Професорка Макґонегел була сувора й вимоглива, вона вчила трансфігурацію. З нею діти почали

вчитися перетворенню сірника на голку. Квірел вчив предмет "Захист від темних мистецтв", але його уроки виявилися якимись несерйозними. Його кабінет просмердівся часником, що, казали, мав відлякувати вампіра, з яким він здібався в Румунії, і тепер боявся, що той за ним ось-ось повернеться. Близнюки Візлі були впевнені, що й тюрбан набитий часником, щоб Квірел завжди і будь-де почувався в безпеці. Снейп був вихователем гуртожитку Слизерин, а професорка Макґонегел була вихователькою гуртожитку Грифіндор.

Одного разу сова Гедвіґа принесла Гаррі лист від Геґріда, який запросив хлопця на чай. Гаррі був радий піти, особливо після уроку з "Зілля й настійки", де хлопець зрозумів, що професор Снейп ненавидить його. Гаррі пішов до Геґріда разом з Роном. Велетень мешкав у маленькій дерев'яній хатинці на узліссі Забороненого лісу. Гаррі з Роном розповідали Геґрідові про свої перші уроки. Геґрід, як і Рон, порадив Гаррі не перейматися через Снейпа. На столі у велетня Гаррі побачив газету, де повідомлялося про напад на банк "Грінґотс". Виявилося, що це сталося 31 липня, саме на день народження Гаррі. Хлопець подумав, що це могло статися тоді, коли він був там з велетнем. У газеті було написано, що із сейфу, до якого здійснено пролом, усі цінності були забрані того самого дня, але раніше. Геґрід про це все не хотів говорити.

РОЗДІЛ ДЕВ'ЯТИЙ

ОПІВНІЧНА ДУЕЛЬ

У школі мали починатися уроки польотів і грифіндорці опинилися в одній групі зі слизеринцями. Перед уроком Мелфой відбрав у Невіла кульку Нагадайку, яку йому прислала бабуся. Рону і Гаррі трапилась нагода помститися Мелфою за насмішки, але нагодилися професорка Макґонегел і розіграла хлопців.

Відбувся перший урок польотів на мітлі. Вчителькою польотів була мадам Гуч. Невіл був такий наляканий, що першим вилетів на мітлі, а потім невдало приземлився, зламавши зап'ясток. Вчителька повела його до лікарні, а решті наказала не літати. Поки вчительки не було, Мелфой знайшов у траві Нагадайка. Гаррі хотів забрати, але Мелфой злетів на мітлі разом з кулею. Герміона хотіла спинити Гаррі, але він скочив на мітлу і зринув у повітря. Гаррі якимось чином знав, що робити, і гарно літав. Та його політ побачила вчителька. Вона насварила його і повела кудись. Виявилося, що вона була вражена його польотом, тому познайомила з п'ятикласником Вудом, капітаном грифіндорської команди з квідичу. Першокласникам не можна було грати у цю гру, але для Гаррі мали зробити виняток.

Ввечері Гаррі розповів Рону, що буде ловцем. Але це була поки що таємниця. Фред і Джордж Візлі уже знали про це, бо були відбивачами. Після цього прийшов Мелфой і Креб із Гойлом і викликав Гаррі на дуель вночі.

Вночі Гаррі, Рон, Герміона і Невіл пішли на дуель. Діти, піднявшись сходами на четвертий поверх, навшпиньки пройшли до кімнати з трофеями. Мелфоя й Креба-секунданта ще не було. Почувся голос Філча. Діти почали тікати, їх помітив привид Півз. Він заволав, і Філч уже біг до дітей, та Герміона, використавши закляття, зуміла відчинити замкнені двері. Друзів не зловили, але вони опинилися не в кімнаті, а в

забороненому коридорі на четвертому поверсі! Просто перед собою вони побачили очі величезного собаки з трьома головами. Собака сидів на величезному люкові. Перелякані діти втекли. Гаррі зрозумів, де саме лежить маленький пакунок із сейфу.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ДЕСЯТИЙ

ГЕЛЛОВІН

Мелфой не повірив своїм очам, побачивши наступного дня, що Гаррі й Рон ще й досі в Гогвортсі. Гаррі розповів Ронові про пакунок, який, здається, перенесли з "Грінґотсу" до Гогвортсу, й вони довго міркували над тим, що могло потребувати такої поважної охорони.

Сова принесла для Гаррі новеньку мітлу "Німбус-2000", для інших це ще було таємницею. Та Мелфой вихопив у Гаррі пакунок і обмацав його. Він зрозумів, що там мітла. Повз хлопців проходив професор Флитвік. Мелфой сказав йому, що Гаррі має мітлу, а це заборонено. Але професор уже все знав і був у захопленні від Гаррі.

Ввечері Гаррі пішов на тренування. На кожному кінці поля стояли три позолочені стовпи з кільцями вгорі. Ці стовпи були п'ятнадцять метрів заввишки. Олівер Вуд розповів правила гри: у кожній команді – семеро гравців, троє з них – загоничі. Загоничі кидають квафел (яскраво-червоний м'яч завбільшки, як футбольний) один одному і намагаються закинути його в одне з кілець, щоб забити гол. За кожен забитий квафел команда дістає десять очок. У кожній команді є ще воротар. Вуд був саме воротарем. Воротар має літати довкола своїх кілець і заважати суперникам забити гол. Також Вуд приніс ще два бладжері (два однакові чорні м'ячі, трохи менші від червоного квафела), які вміли літати. Бладжері мали на меті збити гравців з їхніх мітел. Ось чому в кожній команді є по два відбивачі. Їхнє завдання – захищати своїх гравців від бладжерів і відбивати їх у бік команди суперників. Вуд показав четвертого м'яча, проти квафела і блаждера він був маленький, як великий горіх. Був золотавий і мав невеличкі срібні крильця. Це був золотий скич, найважливіший м'яч. Його дуже важко зловити, бо він дуже швидкий і ледве помітний. І ловить його ловець. Гаррі повинен був постійно снувати між загоничами, відбивачами, блаждерами і квафелом, щоб упіймати його швидше, ніж ловець суперників, бо ловець, який зловив сніча, здобуває для команди сто п'ятдесят очок, і цього майже завжди вистачає для перемоги. Матч закінчується тільки тоді, коли хтось упіймає сніча.

Минуло два місяці, відколи Гаррі у Гогвортсі. Він почувався в цьому замку як удома. Настав Гелловін. На уроці заклинань професор Флитвік розділив усіх учнів на пари. Партнером Гаррі став Шеймус Фініґан. Рон опинився в парі з Герміоною. Діти повинні були підняти в повітря предмет, але це вдалося лише Герміоні. Ронові це не подобалося, він трохи образив дівчинку. Згодом Гаррі й Рон почули, як дівчата говорили, що Герміона плакала в дівочій убиральні й хотіла, щоб її лишили саму. Ронові стало прикро.

Під час святкового обіду до зали прибіг професор Квірел і сказав Дамблдору, що у підвалах є троль. Старости, за наказом Дамблодора, повели учнів у свої кімнати. Раптом Гаррі згадав про Герміону, вони з Роном побігли шукати її. Раптом вони обачили, що за ними йде Снейп. Він пішов на четвертий поверх, хоч усі вчителі пішли боротися з тролем.

Друзі побачили троля, їм вдалося замкнути за ним двері. Але з тролем виявилася замкненою Герміона. Хлопці почули її крик і кинулися рятувати. Гаррі запхав свою чарівну паличку тролеві просто в ніздрю. Рон раптом викрикнув заклинання, яке спало йому на гадку: "Вінґардіум Левіоза!". Довбня вилетіла тролеві з рук і гепнулася просто на голову свого господаря. За мить до кімнати влетіли професорка Макґонегел, Снейп і Квірел. Професорка лютувала, але Герміона сказала, що хлопці рятували її, бо вона сама хотіла впоратися з тролем. Хлопці були здивовані, що всю вину дівчина взяла на себе. Професорка Макґонегел зняла п'ять очок з Грифіндору і вигнала Герміону. Але хлопцям сказала, що кожен здобув по п'ять очок для гуртожитку. З того моменту Герміона Грейнджер стала приятелькою Гаррі і Рона.

РОЗДІЛ ОДИНАДЦЯТИЙ

КВІДИЧ

Почався листопад — сезон гри у квідич. Після кількох тижнів тренувань, Гаррі мав брати участь у своєму першому матчі: Грифіндор проти Слизерину. Якщо Грифіндор виграє, то підніметься на друге місце в чемпіонаті гуртожитків.

Герміона тепер товаришувала з Гаррі, вона вже трохи спокійніше ставилася до порушень дисципліни, та й узагалі стала приємнішою. Напередодні першого Гарріного матчу з квідичу вони усі троє стояли на замерзлому подвір'ї. До них підійшов Снейп, який кульгав. Снейп побачив у дрізів книгу "Квідич крізь віки", сказав, що книги виносити не можна і зняв з гуртожитку 5 очок.

Ввечері Гаррі, Рон і Герміона сиділи разом біля вікна. Герміона перевіряла домашні завдання Гаррі й Рона з заклинань. Гаррі хотів забрати "Квідич крізь віки", тому пішов до вчительської і постукав у двері. Відповіді не було. Гаррі відчинив двері і підглянув, як Філч перев'язує ногу Снейпа. Вчитель жалівся на собаку з трьома головами. Гаррі розповів про побачене друзям. Він сказав, що Снейп, напевно, хотів забрати те, що стереже пес. І, може, це він пустив троля, щоб відвернути загальну увагу.

Наступного дня відбувся матч. Рон і Герміона сіли у верхньому ряду поруч із Невілом, Шеймусом і Діном. Вони підготували плакат для Гаррі.

У роздягальнях Гаррі та його команда вдягали яскраво-червону форму (гравці Слизерину були вбрані в зелене). Суддею на матчі була мадам Гуч.

Під час гри Гаррі цілковито втратив контроль над мітлою. Його мітла почала швидко крутитися, а він насилу тримався, щоб не впасти. І раптом Гаррі зірвався з неї. Він завис у повітрі, тримаючись за мітлу однією рукою. Геґрід вважав, що тут справа могутньої чорної магії. Герміона побачила, що Снейп уп'явся очима в Гаррі й невпинно щось бурмотів. Дівчинка, підбігши до Снейпа, присіла навпочіпки, витягла чарівну паличку й прошепотіла кілька ретельно дібраних слів. Снейпова мантия загорілася.

Снейп навіть не здогадався, що сталося. Високо в небі Гаррі раптом знову зумів осідлати свою мітлу. Він швидко мчав до землі. У його роті був сніч. Гріфіндор переміг з рахунком 170 : 60.

Гаррі, Рон і Герміона розповіли усе про Снейпа Геґрідові. Велетень розповів, що триголового пса звати Флаві, і він належить йому. Геґрід позичив собаку Дамблдоріві для охорони дечого, про що дітям знати не треба, бо це справа Дамблдора і Ніколаса Фламеня. А щодо Снейпа, то велетень не вірив, що вчитель може бажати чогось поганого для Гаррі.

РОЗДІЛ ДВАНADЦЯТИЙ

ДЗЕРКАЛО ЯЦРЕС

Наближалось Різдво. Учні чекали на канікули. Драко Мелфой підсміхався з Гаррі, бо той на канікули залишався у школі. Рон з братами теж лишалися. Мелфой почав діставати й Рона. Коли Рон кинувся на ворога, з'явився Снейп і зняв з Гріфіндору п'ять очок.

Друзі сказали Геґріду, що шукають, хто такий Ніколас Фламель. Відколи Геґрід проговорився про Фламеня, вони й справді шукали в книжках згадки про нього, бо як інакше можна було дізнатися, що саме хоче вкрасти Снейп? Коли почалися канікули, Рон і Гаррі мали досить вільного часу на роздуми про Фламеня.

На Різдво Гаррі, на своє здивування, отримав подарунки. Від Геґріда він отримав дерев'яну дудку. Дядько Вернон і тітка Петунія прислали п'ятдесят пенсів. Був ще один подарунок — пухнастий яскраво-зелений светр і велика коробка домашнього печива. Їх прислала мама Рона. У наступному дарунку були шоколадні жабки від Герміони. А ще був плащ-невидимка із запискою: "Твій тато лишив його мені перед смертю. Настав час повернути його тобі...". Записка була без підпису.

Відбувся розкішний різдвяний обід. По обіді Гаррі й брати Візлі досхочу побавилися надворі, жбурляючи один в одного сніжками. Для Гаррі це було найкраще в житті Різдво. Вночі він накинув плащ і вирішив іти у бібліотеку та пошукати у тих книгах, що їх заборонено видавати учням, щось про Фламеня.

У бібліотеці Гаррі натрапив на книжку, яка почала кричати, коли її розгорнули. Гаррі втік від охоронця, що прибіг на крик. До Філча приєднався і Снейп. Гаррі заховався у якомусь класі. Там стояло велике дзеркало, угорі на якому був вирізьблений напис: "ЯЦРЕС ОГОВТ ЯННАЖАБ А УЖАКОП ІБОТ ЯЧЧИЛБО ЕН Я". Гаррі побачив у дзеркалі не тільки себе, а й цілу юрбу людей, які стояли в нього за плечима. Жінка, котра стояла зразу за його відображенням, усміхалася й махала йому рукою. Вона плакала і усміхалась водночас. Біля неї був чоловік. Гаррі зрозумів, що це його батьки.

Наступного разу Гаррі узяв з собою Рона. Рон побачив себе у дзеркалі старшим, найкращим учнем школи, з кубком гуртожитків і кубком з квідичу.

Втретє Гаррі побачив батьків, а якийсь дідусь йому посміхнувся. Гаррі присів на підлогу перед дзеркалом. Ніщо не могло утримати його від того, щоб просидіти тут з родиною цілу ніч. Та за спиною Гаррі з'явився Албус Дамблдор. Він пояснив хлопцеві,

що дзеркало серця показує найглибше, найсокровенніше бажання серця.

РОЗДІЛ ТРИНАДЦЯТИЙ

НІКОЛАС ФЛАМЕЛЬ

Дамблдор переконав Гаррі не шукати більше дзеркала Яцрес, і решту різдвяних канікул плащ-невидимка пролежав на дні валізи. Гаррі часто снилося, як його батьки щезають після спалаху зеленого сяйва, а чийсь пронизливий голос заходиться реготом. Герміона після повернення з канікул була розчарована, що Гаррі так нічого й не довідався про Ніколаса Фламеля. Хлопець продовжував ходити на тренування з квідичу. Вуд працював з командою завзятіше, ніж будь-коли, бо якщо в наступному матчі вони переможуть Гафелпаф, то вперше за сім років випередять Слизерин у змаганні за кубок гуртожитків. Цього разу судити мав Снейп.

Нарешті Герміона знайшла книжку, у якій йшлося про те, що Ніколас Фламель – єдиний відомий виробник філософського каменя, який перетворює будь-який метал у чисте золото. З нього також видобувають еліксир життя, що дарує безсмертя тому, хто його вип'є. Єдиний такий камінь, що справді існує, належить Ніколасу Фламелю, визначному алхімікові й шанувальнику опери. Містер Фламель, якому було 665 років жив у Девоні разом зі своєю дружиною Перенель. Друзі вирішили, що пес охороняє саме цей камінь. Тепер було зрозуміло, що шукає Снейп. Гаррі чомусь усюди натрапляв на нього. Часом йому навіть здавалося, ніби Снейп ходить слідом за ним, намагаючись упіймати.

Настав час вирішальної гри. Під час гри біля Рона, Герміони і Невіла сів Мелфой зі своїми друзями, тому почалася сутичка. Та це не завадило Гаррі зловити сніча. Це мав бути рекорд. Гра скінчилася, не протривавши і п'ятьох хвилин. Коли на поле вибігали грифіндорці, Гаррі помітив блілого й розлюченого Снейпа.

Трохи згодом Гаррі вийшов з роздягальні, щоб занести свою мітлу до ангару. Він побачив, що з головних сходів замку стрімко збігла постать у каптурі. Явно не бажаючи, щоб хтось її бачив, постать заспішила до забороненого лісу. Помітивши це, Гаррі цілком забув про свою перемогу. Він розпізнав, що це Снейп. Гаррі знову сів верхи на "Німбус-2000" і знявся в повітря. У лісі хлопець почув голоси. То були Квірел і Снейп.

Гаррі повернувся до школи і розповів про усе Рону і Герміоні. Друзі зрозуміли, що Снейп змушує Квірела допомогти йому вкрасти філософський камінь.

РОЗДІЛ ЧОТИРНАДЦЯТИЙ

НОРБЕРТ, НОРВЕЗЬКИЙ ХРЕБТОСПИН

Квірел упродовж наступних кількох тижнів усе більше бліднув і марнів, але остаточно, здається, ще не піддався. Снейп, як завжди, постійно був у кепському настрої.

Герміона думала про екзамени, що мали відбутися за десять тижнів. Учителі почали давати більше домашніх завдань, тому великодні канікули пройшли зовсім не так весело, як різдвяні.

Одного дня друзі сиділи у бібліотеці. Сюди чомусь прийшов Геґрід, ховаючи щось

за спиною. Діти сказали, що уже знають про філософський камінь. Геґрід попросив дітей нічого нікому не казати і зайти до нього пізніше.

Рон, Герміона і Гаррі пішли у гості до велетня і спитали, чи є ще щось, окрім пса Флафі, який стереже Філософський камінь. Велетень сказав, що для охорони каменя виголосили закляття професорка Спраут, професор Флитвік, професорка Макґонегел, професор Квірел, Дамблдор і навіть Снейп. А про те, як пройти повз пса знав тільки велетень і Дамблдор.

Геґрід признався дітям, що виграв у карти яйце, з якого має вилупитися дракон – норвезький хребтоспин. Діти знали, що розведення драконів заборонене, тому хвилювалися. Минув час, і дракон вилупився з яйця, його назвали Норбертом. Про дракона випадково дізнався Мелфой.

Протягом тижня Мелфой загадково усміхався до Гаррі, Рона і Герміони. Геґрід занедбав свої обов'язки ключника, бо через дракона не мав коли навіть угору глянути. Друзі вирішили відправити дракона до Румунії до Ронового брата Чарлі, що досліджував драконів. Для цього потрібно було завести дракона на найвищу вежу в суботу опівночі. Його звідти би забрали одні люди. Друзі вирішили скористатися плащем-невидимкою і сховати під ним дракона. Проте виникла перешкода. Дракон скусив Рона за руку, і вона так спухла, що хлопець потрапив у лікарню. Вночі Гаррі і Герміона взяли ящик з драконом, накрилися плащем-невидимкою і рушили на вежу. По дорозі на вежу друзі побачили, як професорка Макґонегел спіймала за вухо Мелфоя, який блукав школою. Це було заборонено, тому професорка зняла 20 очок зі Слизерину. Мелфой сказав, що тут десь є Гаррі з драконом, але професорка не повірила.

На вежі дракона забрали четверо друзів Чарлі, що прилетіли на мітлах. Гаррі з Герміоною так зраділи, що забули на вежі плаща-невидимку. Тому їх зловив охоронець Філч.

РОЗДІЛ П'ЯТНАДЦЯТИЙ ЗАБОРОНЕНИЙ ЛІС

Філч завів їх до кабінету професорки Макґонегел. Гаррі навіть не уявляв, як вибратися з халепи. Професорка Макґонегел зняла 50 очок з кожного. Наступного дня грифіндорці дізналися про зняті очки і про те, що у всьому винен Гаррі Поттер. Хлопець заприсягся, що відтепер ніколи не буде втручатися не в свої справи. Гравці команди не розмовляли з Гаррі під час тренувань, а якщо й говорили про нього, то називали просто ловцем. Тепер Гаррі з Роном і Герміоною трималися одне одного й вчилися допізна.

Десь за тиждень до початку іспитів Гаррі почув, як Квірела шантажує Снейп. Квірел йому піддався. Гаррі розповів про почуте Герміоні і Рону.

Наступного ранку Гаррі, Герміона й Невіл отримали записки від Макґонегел про те, що об одинадцятій годині вечора відбудеться покарання. Ввечері, попрощавшись з Роном у вітальні, Гаррі, Герміона і Невіл пішли до вестибюлю. Там уже був Філч, а також Мелфой. Покаранням виявився похід до лісу разом з Геґрідом та собакою

Ікланем.

Геґрід підвів дітей до самого узлісся і показав кров єдинорога, якого хтось поранив. Треба було спробувати знайти цього раненого бідолаху. Велетень поділив усіх на дві групи: він, Гаррі й Герміона пішли однією стежкою, а Драко, Невіл та Іклань – іншою. Якщо хтось знайде єдинорога, то потрібно було стрілити зеленими іскрами, а якщо потрапить у біду – червоними.

Геґрід був вельми стурбований, бо досі єдинорогів ніхто не ранив. Згодом велетень, Гаррі і Герміона побачили чоловіка-коня, якого звали Ронан. Велетень розпитав кентавра, чи не бачив він пораненого єдинорога чи чогось дивного. З'явився ще один кентавр – Бейн. Кентаври не могли відповісти на запитання велетня.

Велетень, Гаррі і Герміона продиралися крізь густі, чорні дерева. Гаррі нервово озирався, бо мав неприємне відчуття, ніби хтось за ними стежить. Стежина завертала вбік, і тут Герміона схопила Геґріда за руку і показала на червоні іскри. Згодом виявилося, що це просто Невіл перелякався й вистрелив іскрами. Тепер усі помінялися: Гаррі йшов з Ікланем і Мелфоем, а Геґрід – з Герміоною і Невілом.

Гаррі разом з Мелфоем та Ікланем йшли десь пів години, все далі заглиблюючись у ліс, аж поки стежина стала майже непрохідною. Гаррі здалося, ніби крові тут побільшало. На землі виблискувало щось яскраво-біле. То був таки єдиноріг, але, на жаль, уже мертвий. Гаррі побачив постать у довгому плащі з каптуром, що повзла по землі. Постать у каптурі підповзла до єдинорога, схилилася над раною в його боці й почала пити його кров. Мелфой жакливо заверещав і чкурнув геть, за ним – Іклань... Постать у каптурі підвела голову й глянула просто на Гаррі – з її рота крапала єдинорогова кров. Потвора рушила до Гаррі, голову якого пронизав неймовірний біль, немов його шрам на чолі спалахнув вогнем. Напівзасліплений, Гаррі почав відступати назад. Він почув за спиною тупіт копит, і щось перескочило через нього, напавши на ту постать.

Коли Гаррі зміг нарешті бачити, постать уже зникла. Над ним стояв кентавр Фіренце, який впізнав Гаррі Поттера за шрамом. Він посадив Гаррі на себе. З'явилися захекані Ронан і Бейн. Вони присоромили Фіренце за те, що посадив на себе людину, бо він не кінь. Але той сказав, що на ньому сидить Поттерів син і чим швидше хлопчик вийде з цього лісу, тим краще. Бейн був злий і сказав, що кентаври не повинні втручатися в те, що було передбачене. Раптом Фіренце розгнівано став на диби, показав на єдинорога і сказав, що готовий стати проти того, що зачалося в цьому лісі, а, якщо треба, то й разом з людьми! І Фіренце разом з Гаррі побіг з лісу.

Фіренце розповів Гаррі, що на вбивство єдинорога спроможний тільки той, кому нема чого втрачати, і хто хоче здобути все. Кров єдинорога рятує життя, але за це треба сплатити жахливу ціну. Хто вб'є таку чисту й беззахисну істоту заради власного спасіння, той буде проклятим. Але Фіренце натякнув, що та істота може випити еліксир життя. Гаррі не встиг запитати, чи йдеться зараз про Волдеморта, бо прибігли Герміона і Геґрід. Фіренце попрощався і помчав углиб лісу.

У школі Гаррі розповів про усе Рону і Герміоні. Дівчина переконувала Гаррі, що

поки у школі Дамблдор, Волдеморт не зачепить хлопця. Вночі Гаррі побачив на ліжку плащ-невидимку. До нього була пришпилена записка: "Про всяк випадок".

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу

РОЗДІЛ ШІСТНАДЦЯТИЙ

КРІЗЬ ЛЮК

Учні складали письмові іспити. Рон і Герміона не переймалися філософським каменем так, як Гаррі. Останнім екзаменом була історія магії. Після того був вільний тиждень, а тоді мали оголосити результати іспитів.

Після усіх екзаменів друзі попрямували до озера. У Гаррі болів шрам. Раптом він побачив сову, що летіла в напрямку школи, затиснувши в дзьобі записку. Хлопець з друзями побіг до Геґріда. Гаррі сказав велетню, що дуже підозріло він здобув яйце, адже дракони заборонені. Геґрід признався дітям, що чужинець у каптурі, у якого він виграв у карти яйце, підпоїв його, і велетень розповів йому, як пройти повз Флаві – достатньо заграти йому якусь музичку, і собака відразу засинає...

Гаррі, Рон і Герміона здогадалися, що чужинцем у каптурі міг бути Снейп чи навіть Волдеморт, якого потрібно було знайти. У школі дітей побачила професорка Макґонегел. Вона сказала, що професор Дамблдор пішов звідси хвилин десять тому, бо отримав термінову сову з Міністерства магії і негайно полетів до Лондона. Гаррі хотів розповісти професорці все, він почав про філософський камінь, але професорка переконувала, що він надійно захований. Вона відпровадила дітей надвір. Їм зустрівся ще Снейп, який пригрозив Гаррі, що скоро його виженуть зі школи.

Гаррі попросив Герміону прослідкувати за Снейпом, а вони з Роном кинулися до коридору, що вів до філософського каменя. Але план не вдався. Не встигли вони підійти до дверей, за якими був Флафі, як там виникла професорка Макґонегел, і цього разу вона вже не стримувалася. Професорка вигнала хлопців, а Герміоні не вдалося прослідкувати, бо Снейп відразу її побачив.

Гаррі узяв плащ-невидимку та свою дудку. Невіл про щось здогадався, тому сказав, що нікуди не пустить їх. Герміоні не лишалось нічого іншого, як накласти на Невіла закляття.

Під плащем-невидимкою Гаррі, Рон і Герміона дійшли на четвертий поверх. Двері були вже прочинені. Гаррі дмухнув у дудку, і пес міцно заснув. Діти підкралися до люка, і Рон відчинив його.

Гаррі проліз крізь отвір і гепнувся на щось м'яке. Здавалося, ніби він сидить на якійсь рослині. Рон приземлився поруч із Гаррі. Герміона теж стрибнула. Рослина своїми змієподібними вусиками стала обплітати ноги дітей. Герміона, вихопивши чарівну паличку, спрямувала на рослину струмінь полум'я. Рослина відпустила дітей. Гаррі побачив кам'яний прохід, який був єдиним шляхом звідти. Десь угорі попереду чулися тихенький шурхіт і брязкіт. Дійшовши до кінця проходу, вони опинилися у кімнаті, де було повно яскравих пташечок. На тому боці кімнати видніли масивні

дерев'яні двері. Пташки виявилися ключами. У кімнаті були мітли, тому діти скочили на них та почали шукати ключ до дверей.

Гаррі знайшов ключ і відчинив двері. У наступній кімнаті була величезна шахівниця. Рон зрозумів, що треба зіграти партію. За білими фігурами видніли ще одні двері. Діти самі стали фігурами, виграли гру і пішли далі.

У наступному приміщенні смерділо, бо на підлозі лежав величезний троль. За наступними дверима стояв стіл із сімома поставленими рядочком пляшками різної форми. На сувої паперу вони прочитали логічну загадку. Відгадка мала вказати, котре зілля випити. Герміона відразу зрозуміла суть: є сім пляшок, у трьох – отрута; у двох – вино; одна з них допоможе безпечно пройти через чорний вогонь, а друга – повернутися назад через пурпуровий. Вона зрозуміла, що найменша пляшечка проведе їх крізь чорне полум'я. Крізь пурпуровий вогонь мало провести зілля з заокругленої пляшки з правого кінця. Гаррі сказав Герміоні, щоб випила це зілля і вернулася до Рона. Він порадив, щоб друзі взяли дві мітли в кімнаті з летючими ключами і на мітлах вибралися через люк і пролетіли мимо Флафі. Потім друзі мали відіслати Гедвіґу до Дамблдора. Дівчинка випила зілля і побігла. Гаррі випив зілля і пішов крізь вогонь у останню кімнату. Там уже хтось був – але не Снейп. І навіть не Волдемо́рт.

РОЗДІЛ СІМНАДЦЯТИЙ

ЧОЛОВІК З ДВОМА ОБЛИЧЧЯМИ

То був Квірел. Його обличчя зовсім не смикалося, голос його не тремтів, як завжди, а був холодний і різкий. Гаррі не міг повірити, коли Квірел сказав, що хотів вбити його тоді на матчі, але Герміона випадково збила Квірела з ніг, коли бігла підпалювати мантию Снейпа. Через неї Квірел втратив візуальний контакт з Гаррі. Ще кілька секунд, і він би скинув Гаррі з мітли. А Снейп бурмотів контрзакляття, намагаючись врятувати Гаррі. Тому Снейп і прагнув судити наступний матч: хотів зашкодити Квірелу зробити це знову.

Квірел клацнув пальцями. Просто в повітрі з'явилися мотузки, які щільно обплутали Гаррі. Квірел признався, що це він впустив троля на Гелловін. Саме тоді Снейп, який вже підозрював Квірела, подався просто на четвертий поверх, аби перешкодити йому. І тоді собака покусав Снейпа.

Гаррі зауважив, що у Квірела за спиною стоїть дзеркало Яцрес. Квірел сказав, що дзеркало – ключ для здобуття каменя. Це придумав Дамблдор. Квірел признався, що Снейп у лісі хотів дізнатися щось, адже Квірела підтримує сам лорд Волдемо́рт. Виявилося, що Снейп ненавидить Гаррі тому, що вчився колись з його батьком. Але вбивати Гаррі Снейп не збирався.

Квірел не міг здогадатися, як дістати камінь з дзеркала. Гаррі подумав, що якщо гляне у дзеркало, то побачить, де камінь, бо саме цього він зараз найдужче бажає. Квірел почав кликати свого Пана – Волдемо́рта. Той сказав раптом, щоб Квірел використав Гаррі для здобуття каменя. Квірел звільнив Гаррі, наказав йому глянути у дзеркало і сказати, що він бачить. Гаррі побачив своє відображення. Воно запхало руку до кишені й витягло звідти криваво-червоний камінь. Тоді підморгнуло й засунуло

камінь назад – Гаррі відчув, як щось важке впало до його справжньої кишені.

Волдеморт захотів поговорити з хлопцем. Квірел сказав, що у Пана не вистачить сил. Волдеморт заперечив. Тоді Квірел розгорнув тюрбан. Там, де мала бути Квірелова потилиця, було найжахливіше з облич, яке коли-небудь бачив Гаррі. Обличчя було біле, мов крейда, мало лихі червоні очі й щілини замість ніздрів, як у змії. Це був Волдеморт. Він сказав, що має форму лише тоді, коли може залізти в чиєсь тіло, але кров единорогів додає йому сил. Він наказав хлопцеві віддати камінь.

Волдеморт говорив, що спочатку вбив батька Гаррі, а мати намагалася захистити Гаррі. Квірел схопив Гаррі. Неймовірно гострий біль пронизав шрам на його чолі. Гаррі закричав, вириваючись що є сили, і Квірел несподівано відпустив його. Біль почав ущухати, і Гаррі роззирнувся, щоб глянути, де дівся Квірел. А Квірел корчився від болю, дивлячись на свої пальці, які швидко вкривалися пухирями.

Волдеморт кричав до Квірела хапати Гаррі, і Квірел кинувся на Гаррі, збив його з ніг і, навалившись, схопив руками за шию. Жахливий біль від шраму мало не засліплював Гаррі, але він бачив, що Квірел теж корчиться в муках. Квірел відпустив Гаррі, бо його долоні були попечені, обдерті й червоні від крові. Волдеморт наказав вбити Гаррі. Квірел підняв руку, щоб наслати смертельне закляття, але Гаррі інстинктивно схопив його за обличчя, яке почало вкриватися пухирями. Хлопець зрозумів: тільки-но Квірел торкається його шкіри, як зазнає нестерпного болю.

Гаррі скочив на ноги, хапнув Квіррела за руку і відчайдушно вчепився в неї. Квірел застогнав, намагаючись вирватися від Гаррі... біль у Гарріній голові зростав... він нічого не бачив... тільки чув страхітливі зойки Квірела, верески Волдеморта: "ВБИЙ ЙОГО! ВБИЙ!", а також інші голоси, які кричали "Гаррі! Гаррі!"...

Над Гаррі стояв Дамблдор. Хлопець знаходився лікарні. Він тут пролежав уже три дні. Дамблдор сказав, що прибув тоді саме вчасно і врятував філософський камінь і хлопця. Професор сказав, що камінь знищено, Квірел загинув, Волдеморт буде і далі шукати чиєсь тіло. Гаррі було цікаво, чому Волдеморт так хотів убити Гаррі ще тоді, як він був маленьким. Гаррі довідався, що його батько колись врятував життя Снейпу, якого тепер мучило те, що він боржник Поттера. Дамблдор пояснив, чому камінь опинився у Гаррі: його міг отримати тільки той, хто прагнув знайти камінь, а не скористатися ним.

Рон з Герміоною провідали Гаррі. Хлопець розповів їм про свої пригоди і те, що дізнався. Рон повідомив останні новини школи: завтра бенкет на честь закінчення навчального року, Слизерин переміг, а Гаррі пропустив останню гру з квідичу. Гегрід теж відвідав Гаррі і подарував альбом з магічними фотографіями тата і мами Гаррі. Батьки з кожної сторінки усміхалися й махали руками до хлопця.

Того вечора Гаррі пішов на бенкет в честь закінчення навчального року. На хлопця всі дивилися, він намагався не помічати цього. Дамблдор сказав, що Слизерин зайняв перше місце, але треба врахувати недавні події. Тому Рон отримав 50 очок за вдало зіграну живу партію в шахи, Герміона теж отримала 50 очок за холонокровну логіку перед вогненним полум'ям, а Гаррі за витримку і фантастичну відвагу отримав 60 очок.

Тепер Грифіндор зрівнявся із Слизерином. І тут Дамблдор дав Невілу 10 очок за те, що просив друзів не влізати в неприємності.

Зал прикрасив прапор Грифіндору, на якому був намальований лев. Снейп тиснув руку професорки Макґонегел, і з усіх сил намагався видушити з себе усмішку. Його очі зустрілися з очима Гаррі, і Гаррі відразу відчув, що Снейпове ставлення до нього не змінилися. Та Гаррі це не турбувало. Це був найкращий вечір у його житті.

За іспити Гаррі з Роном отримали добрі оцінки, а Герміона, звичайно, була першою у списку найкращих учнів цього року. І ось усі учні їхали додому на літні канікули.

Дядько Вернон, тітка Петунія й Дадлі чекали на Гаррі. Він попрощався з Роном і Герміоною. Гаррі сказав їм, що цього літа гарно повеселиться з Дадлі, бо Дурслі ж не знають, що вдома заборонено насилати чари.

Стислий переказ скорочено, автор: Світлана Перець.

Авторські права на переказ належать Укрлібу